

Derűs percek

A morcos kismalac megy az úton. Találkozik egy jó tündérrel. Azt mondja a tündér.

- Teljesítem két kívánságodat!
- Teremjen ebbe a fába egy szög, amit senki sem tud kihúzni!
- É mi a második kívánságod?
- Húzd ki!

----- 0 -----

- Doktor úr, biztosan megjavul a látásom, ha sok sárgarépat eszem?
- Asszonyom, látott már maga szemüveges nyulat?

----- 0 -----

Betanítja egy ember a papagáját, hogy utasítsa sokat adjon a különböző szállítómunkásoknak. Egyszer a szénszállító érkezik meg rakományával. Tíz zsákkal kérek – mondja a papagáj. Amikor a szénszállító végez a zsákok behordásával, azt mondja: - Milyen okos beszélő madár vagy!

Mire a papagáj: - És számolni is tudok, úgyhogy hozza csak be szépen a tizedik zsákot!

----- 0 -----

Óvatlan

Két sündisznó találkozik. Az egyiknek be van kötve a lába.

- Hát veled meg mi történt? – kérdi a másik.
- Ne is kérdezd, megvakartam a hátam.

----- 0 -----

Büszkeség

- Hallom, vásároltál egy házőrző kutyát. Éberem örködik?
- Meghiszem azt! Két napja a barátomnál alszom, mert engem sem enged be a lakásba.

Állandó alkalmaink

Szerda: 19,00 Ifjúsági óra /nagyok/
Csütörtök: 18,30 Biblióra
Péntek: 19,00 Ifjúsági óra /kicsik/
Vasárnap: 9,00 MKBK v. Imóra
10,00 Istentisztelet
16,00 Barátkozók órája
17,00 Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

F a k a n á l

Banános-currys csirke

Hozzávalók 4 személyre:

80 dkg csirkemellfilé, 1 fej hagyma, 2 evőkanál napraforgóolaj, 3 banán, 2 teáskanál currypor, 1 tyúkhúsleveskocka, 20 dkg rizs.

Elkészítése:

A csirkemellfilét megmossuk, lecsepegtetjük, majd falatnyi darabokra vágjuk. A hagymát meghámozzuk, apróra szeljük. Felforrósítjuk az olajat, és megfuttatjuk benne a hagymát. Hozzáadjuk a húst, és erőteljesen megpirítjuk. A banánt meghámozzuk, két centi széles szeletekre vágjuk, és a húshoz adjuk. Rászórnuk a curryt, felöntjük fél liter vízzel, és felforraljuk. Beledobjuk a leveskockát, és lassú tűzön tíz percig főzzük. Ha túl hig, kevés étkezési keményítővel besűrítjük.

A rizst megpároljuk, és a csirkével együtt tálaljuk.

Sajtos tekercs

Hozzávalók: 50 dkg simalisz, egy mokráskanál sütőpor, két mokráskanál só, 1 dl tej, 25 dkg Ráma, 2 tojássárgája;
töltelékhez: 24 dkg vaj, 24 dkg trappista sajt.

A tésztát jó rugalmasra kidolgozzuk, majd hat egyenlő cipóra osztjuk, addig pihentetjük, míg a sajtot lereszeljük, és elkavarjuk a vajjal. Egy-egy cipót kinyújtunk kb. 20-30 centiméteres lapokra, megkenjük a töltelékkel és tekercsre tekerjük, folpackba csomagoljuk és a hűtőben egy éjszakát pihentetjük, majd kb. félcentiméteres karikára szeleteljük és előmelegített sütőben rózsaszínűre sütjük.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 123. szám

2003. március

Dicsének a természetben

A rőt színű felhők mögül
előbújik a nap.

Köszönti a szikrázó csúcsokat,
zord fenyveseket, színes virágokat,
simító sugárral a kék tavat,
míg lenn a völgyben és fenn az égen
mélyebbé lesz az azúros kékség:

„Üdvöz légy, Szépség!”

Gondolataim szürke odújából
előbújok és ámulva csodálom.
Az ember itt mindig kisebbé válik,
s míg a mindenség kibontja csodáit,
a büszke tudós semmivé lesz,
megalázott és porba hulló...
s gyarló, halk szóval rebegi:

„Üdvöz légy, hatalmas Alkotó!”

Mi is az ember, hogy megemlékszel róla,
és mindezekkel megajándékozod?
Mi késztet erre, hatalmas Isten?
Szívednek melyik titkos rejtekében
van elrejtve számunkra az Éden?
Trónod előtt az ember parányi hangya...
Én kiáltok Hozzád, szívem kitarva:

„Üdvöz légy, tökéletes Szeretet!
Ma és mindörökké
hála Neked!”

Oláh Lajosné

Néhány szál virág

Van-e még egyáltalán aktualitása – különösképpen Isten népe közt – a Nőnapnak? Ha így teszem fel magamnak a kérdést, akkor bizonytalan hümmögés lehet saját válaszom is. Aztán mégis, elindulok a sarki virágárus felé, hogy vegyek pár csokor kis hóvirágot. Édesanyámnak, feleségemnek, három kislányomnak. Nem azért, mert szokás. Hanem talán azért, mert egyszerűen csak – szeretem őket. És a szeretet soha nem válhat időszerűtlenné. Úgy gondolom, ezért köszönhetem valamennyi férfitestvérem nevében is, magam nevében is közönségünk asszonyait, lányait.

Hiszen milyen kemény, és rideg lenne nélkülük a világ. Ha csak a hideg értelem, a kemény, csattanós parancsszó uralkodna. És nem lenne – vagy sokkal kevesebb lenne – a simogatás, a szó melege. Mert tudunk mi, férfiak is szeretni nagyon. Úgy is, hogy életünket adjuk eszmékért, hazáért, családjáért. Elégünk a robot, a másod- meg harmadállás oltárán. De mégis, ahogy az édesanya, a feleség, a lánytestvér vagy a nagymama szeret, az egészen más. Simogató kezük puhább, és megvigasztalják a szomorú gyerekeket, meg a felnőtteket is.

Azt mondta egyszer valaki, hogy Isten az ember oldalából, a szíve mellől vette ki azt

a bordát, amiből az asszonyt teremtette. És azóta – akarva, akaratlan – a férfi-szóhoz az erőt, a nő-szóhoz a gyengédséget kapcsolja az emberi gondolat. S van ebben valami félelmetes és nagyszerű. Hiszen Isten a teljességet adta az embernek. S az Ő teljessége erő, meg szeretet. Együtt, csodálatos harmóniában.

Olykor-olykor sor kerül a szerepcserére is. Hiszen Debora vezette jelenlétével győzelmes csatába Izráel népét. S amikor Eger várának omladozó falain megfogyatkozott a férfikéz, asszonyok ragadták meg a kardot, a köveket, hogy segítsék párjukat a diadalra. Mert a gyöngéd asszonyok, leányok hősi tettekre, férfit próbáratevő feladatok megoldására is képesek, képesek, ha a szükség úgy kívánja. Mert gyengédek – de cseppet sem gyengék. Legyen hát komoly helyük a szolgálatban, hisz? Krisztusban nincs sem férfi, sem nő... De tiszteljük őket úgy is, mint törekenyebb edényt. Soha nem feledve azt, hogy ez a törekeny edény is – Krisztus-hordozó.

A mi Urunk áldását, kegyelmének kiadását kívánjuk leányaink, asszonytestvéreink életére, szolgálatára. Hogy tudják Áronként és Hurként – bár ők férfiak voltak – segíteni a harcolókat. S tudjanak maguk is győzelmesen küzdeni. Családjukért, gyülekezetükért – és Istennek itt, a földön már épülő Szent Országáért.

Kőrösi László Imre (BH.)

Bátorítás

Légy csöndességben, sokszor és sokat, és mint fa ága cinkét hívogat: tanulj meg várni.

Már valahonnan jön a kegyelem, egészen halkán, észrevételen, és le fog szállni!

(Szent-Gály Kata)

Harmónium II.

„Hagyjad az Úrra a te utaidat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.” Zsolt. 37:5.

Az Őr csodásan működik... (Hith. 201.)

Ezzel a szép énekkel kezdem mondanom. Először is sok-sok szeretettel köszöntök minden egyes testvért az Úr Jézus Krisztusban. Kívánom, hogy ebben az évben, az Úr akaratát keresve éljenek és munkálkodjanak, ki-ki a saját feladatát elvégezve.

Visszatekintve, a tavaly júniusi Szeretet-Szolgálatban megjelent egy írásom Harmónium címmel. Íme a történet folytatása. Ebben az írásban elhangzott: Bár harmónista nem leszek, sokat kellene még gyakorolnom, tanulnom, hogy kottabiztos legyek. Illetve az Úr tudja.” Hát az Úr tudja, nagyon is jól tudja. Fel sem foghatom, foghatjuk sokszor útját. A Szentmárton-kátai Gyülekezet kb. 30 fős (bemerített) tagú. A szolgálatokat mindenki a kapott talentumok szerint végzi, megosztva a munkát. Bár van két harmónium, egy hagyományos és egy elektromos, de erre a szolgálatra nincs szakképzett testvér. Így az éneklés kíséret nélkül megy. Hacsak nem jön egy szolgáló testvér. Billeentyűs, hozzáértő. Ismertebb énekeknél nincs is baj a dallammal. De volt, amikor nem közismert éneknél, a harmadik vers vége felé már igencsak eltértünk a dallamtól. Fiatalok gyorsabban, idősök melankólikusabban, férfiak keményen, nők lágyan stb. Volt olyan, hogy az úton vagyok én testvérem ének dallamára elénekeltek, a hová mentek vándortársak kezdetű éneket. Valahogy elterelt minket egy testvér hangja. Nem részletezem, nem volt szívderítő, kellemes hangzás. Bocsnat, sokszor elfogott a nevetés, de utána a fájdalom is. Jaj Istenem, ez így nem lehet tovább, ez erőlködés, fals hangzás, szóval csúnya, gondoltam magamban. Elfogott a vágy, hogy rögtön fel-

Van egy rózsatövem...

Március van, rügyeznek a fák, bokrok, a virágok bimbóikat növesztgetik, - és esik a hó!

Van egy szép rózsatövem. Sok rajta a hajtás, ezért nagyon féltem, nehogy a hideg és a hó ártson neki! Szüksége van arra, hogy én védelmezzem, gondozzam, levágjam vadhajtásait, felkapálhassam körülötte a földet, hogy könnyebben fölszívja a nedvességet, és hogy a gyomokat kiirtsam körülötte, nehogy azok megerősödve elnyomják, megfojtsák a rózsámat!

Én is pont ilyen drága vagyok VALAKINEK! Aki gondoz engem, levagdossa vadhajtásaimat, és kiirtja körülöttem a gyomot, nehogy ártsanak nekem!

Honnan tudom azt, hogy ennek a VALAKINEK, - a teremtő Istennek ilyen drága vagyok? A Bibliából tudom, hogy egyszülött Fiát adta értem! Fia életét azért, hogy az én életemet megmentse, és gyermekévé tegyen!

Ha én elfogadom az Ő gondoskodását, szeretetét és azt is, ha vadhajtásaimat – a még meglévő és fölnövekedni akaró bűneimet – levagdossa, és engedelmeskedem Neki, akkor bizonyos lehetek abban, hogy nem árt hat nekem a „tavaszi hó” sem, mint ahogy a rózsámnak sem, ha én védem őt.

Tapasztalatom, hogy a Gonosz mindent megtesz azért, hogy a jó hajtásokat elpusztítsa, akár úgy, hogy elfagyasztja hideggel, vagy téves eszmékkel veszi körül. Vadhajtásokat növeszt.

A Teremtő mindezt nagyon jól látja, nem engedi véghezvinni a Gonosz életveszélyes terveit. Mert féltőn szerető Isten Ő! Megőrzi azokat, akik az Ő számára drágák.

R.A.(Békehírnök 1995.)

Karinty Frigyes:

Isten

Két dolgot most már biztosan tudok. Az egyik, hogy rajtam kívül van valahol ő, aki tud rólam, aki jobban tudja rólam, ki vagyok. A másik, hogy hiába keresem így – hatalmasabb ő nálam, csak ő találhat meg engem – vakon tapogatózva, ha mindketten keresgélünk, elvétjük egymást, elmegyünk egymás mellett. Egyikünknek csendben kell maradni; hadd legyek én az, a gyöngébb és fáradtabb. Várom kell és figyel-nem...

Mentő kéz nyúlik feléd

Skócia hegyeiben – így mondják – egy madár a legmeredekebb szakadékok kiszögelléseire rakja a tojásait. Ezeket a tojásokat drágán megfizetik. Merész férfiak gyűjtik össze. Egy ilyen tojásgyűjtő leereszkedett egy szikla lejtőjén, és miután többször lendületet vett, biztosan megállt egy sziklahasadékban. De alig hogy leteszi a lábát, kicsúszik a kötél a kezéből. Borzasztó helyzet! Ekkor észreveszi, hogy a kötelet a lengések még közel hozzák hozzá. A lengések azonban minden pillanatban gyengülnek, és azután már semmi kilátás sem lesz arra, hogy a mentőkötelet elérhesse. Egy pillanat alatt határoz. Istennek ajánlja lelkét. Hirtelen ugrik, szerencsésen megragadja a kötelet, és meg van mentve. Most még a te számodra is itt a kegyelem ideje. Lehet, hogy már csak rövid ideig. Használd ki, és ragadd meg!

(Vetés és Aratás)

Szociális alap

Gyülekezetünk a rászorulóknak segítségére szociális alapot nyitott. Az erre a célra szánt adományokat Máté Dániel testvér gyűjti.

Élet, erő, egészség

Gyümölcsök és méz

A természettörténet szerint Isten a gabona- és zöldségfélék mellett a gyümölcsöket teremtette az ember számára eledelül. A gyümölcsökben lévő vitaminok nélkülözhetetlenek számunkra. Ezt ismerték fel az elkorcsosult európai táplálkozás ellenében a svájciak, akik a gabonamagvakhoz gyümölcsöt keverve kialakították a müzli kultúráját. Tápláló, természetes ízekkel telített étel, főleg reggeli fogyasztásra. A gyümölcsök a teremtés valóságos csodái.

Az élet fájáról szedhető gyümölcs az ember örök életét biztosította volna. (I.Móz. 2:9., Jel. 22:2.)

Az irodalom azt javasolja, csupán arra kell vigyáznunk, hogy a gyümölcsöt ne fogyasszuk zöldséggel együtt, mert összekeverve emésztési problémákat okoz. A jól összeválogatott zöldségekből, gyümölcsökből pompás saláta tálakat rakhatunk az asztalra.

A bibliai „tejjel-mézzel folyó föld” a Kánaán szinte ontotta a jobbnál jobb gyümölcsöket. Már a föld kémlelésekor ketten vittek egy szőlőfürtöt és gránátalmákat, fügeket is találtak... (IV.Móz. 13:24.)

A gyümölcsöket szárították, aszalták, péppé főzve tartósították. A Kármel hegyi Abigali többek között „száz kötés aszú szőlőt és kétszáz kötés száraz fügét” vitt Dávid és vitézei táplálására. (I. Sám. 25:18.)

Az édesítésre használt élelmiszerek közül az asztalt gyümölcsökről szoltunk már, itt azonban a gyümölcscukor (fruktóz) mellett a másik természetes anyagról, a mézről kell említést tenni, amely a legkedvesebb étel volt Izráelben.

Az egyiptomi tartózkodás idején ismert, noha Jákóbnak csupán „egy kevés méze volt” (I. Móz. 43:11.). A pusztai vándorlás során is rendelkeztek vele (III. Móz. 2:11.).

A honfoglalás után pedig a vadméhek bőséges mennyiségben állították elő. (Bir. 18:8-9, 18.) A méhrajok sejtjeiket nemcsak a mézhegyek repedéseibe rakták, hanem a fákra is. (LK. 24:42., Pél. 16:24.) Lisztel elkeverve édes süteményt készítettek belőle. Az Absalon elől menekülő Dávid, majd Keresztelő János egyik élete is a méz volt. (II. Sám. 17:29., MK 1:6.)

Jézusról is ezzel kapcsolatban szól a prófécia (Ész. 7:15.). Feltámadás után a tanítványok sült hallal és lépesmézzel kínálták meg Jézust. A méz azonban sűrítmény, mértékletes fogyasztására főként emiatt figyelmeztet a Biblia. (Péld. 25:16, 27.)

Fonyódi Eszter / Folyt. köv./

Dömötör Tibor

Mit tettél ma?

**Imádkoztál?
Hogy tudj Krisztusban hinni?**

**Könyörögtél?
Hogy bírd terheid vinni?**

**Békét hoztál?
Hogy elfelejthess félni?**

**Reményt vittél?
Hogy más is merjen élni?**

**Áldást szórtál?
Hogy könnyebb legyen tenni?**

**Mit tettél ma?
Hogy szebb legyen az élet?**

**Holnap késő!
Isten küldi a véget!**

ugrok helyemről és elkísérem az éneket. Hát ennél jobban még én is tudok játszani De már vége volt. Megfigyeltem, hogy amelyik énekeket otthon eljátszom, gyakorolom szombat este, általában azokat énekeljük vasárnap. Hát ez nem „véletlen”, az Úr hangja! Többen kértek, hogy legalább egy kézzel kísérjek. Az is nagy segítség lenne a gyülekezetnek. Én azonban bátor-talan voltam. Mi lesz, ha másik éneket kell játszanom – gondoltam, és mindig találtam kifogást.

Nem baj – mondták, majd előre megbeszélem az imaóra vezetővel, vagy az ige-hirdetővel az énekeket. Bátorítottak, biztattak. „De én „gyáva” vagyok, sokat kell gyakorolnom, jöttek belőlem az ellenérek. De a lélek csak nem hagyott nyugodni. Egy alkalommal Czákó Teri néninek elkotyogtam, hogy egy pár éneket azért el tudok játszani. Hála Istennek, vesztetre. Következő vasárnap odajött hozzám Czákó Ádám bátyám:

- Tibor, hallom ismered a kottát.

- Igen ismerem, valamikor tanultam – feleltem.

- Hát akkor itt az alkalom – biztatott, hogy játsszak.

- A kottaismeret még nem minden – védekeztem.

Időközben Hálaadó napra kapott a gyülekezet Hollandiából egy szívórendszerű nagyorgonát, református testvérek ajándéka-ként. Vagyis egy régi típusú elektromos harmóniumot. Két manuális, plusz lábpedálos. A maga korában komoly hangszer lehetett. Még most is, igaz kicsit nagyméretű. Őszintén mondva kicsit felcsillant a szemem! Visszatérve Ádám bá' biztatásához: - csak az a baj – beszélgettünk tovább, hogy sok kellene még gyakorolnom, tanulnom. Meg hogy biztos legyek a játékban. Meg én soha sem kísértem gyülekezetet. Egyedül élek, sok az elfoglaltságom munka után. Házimunka, vásárlás, ügyintézés, stb. Kevés az időm. Biztos sok minden kifogást mondtam még.

Nem baj, Tibikém – felelte Ádám bácsi – vasárnaponként nálunk ebédelsz. Kapsz kulcsot az imaházhoz és gyakorolhatsz két istentisztelet között. Meg amikor lesz idő. Kedves testvérem bölcsen megoldotta ezt a problémát. Hát ez nem jött össze – gondoltam magamban! Majd meglátjuk mi lesz ebből. Kb. 8-10 perc volt még az istentisztelet kezdetéig. Leültem a helyemre és taláalomra felütöttem a bib-liámat, hogy egy kicsit olvasgatok. Az első igevers, amit megpillantottam, ez volt: Efézus 5:21. „Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében.” Tovább nem is olvastam, becsuktam a Bibliámat és magamba szállva ezt mondtam: „Uram, legyen meg a Te akaratod.” Majd elkezdődött az istentisztelet. Hogy valamennyit tudok játszani, meghal-lotta Ádám bácsi nővére, Éva néni is. Úgy hívom, taxis néni, ő szokott kivinni az ál-lomásra autóval. Egy alkalommal biztatott: Rajta testvér, ülj le játszani, majd belejössz. Megpróbáltam, odaültem, elkezdtem, és most már ott is maradtam. Azóta harmónis-ta testvér vagyok, kicsit túlozva. Hát ezért kerültem én ide! A harmóniumozás szolgál-atát most már én látom el. Igaz előzetes megbeszélés és egyeztetés alapján. Az alka-lomhoz illő énekeket gyakorolok be. Illetve az ismertebbek kerülnek előtérbe. Úgy éreztem, kell egy szakember, aki segít, hogy pontosan, jól játsszak. Egy testvér Rá-koscsabáról vállalta a tanítást. Most erre már időt szakítva tanulok, gyakorolok. Ha már ékesen nem tudok beszélni, majd az uj-jaimmal foglak dicsérni. „Ó hála Úr Jézus, hogy tied vagyok” (Hith. 213.) Köszönöm a testvérek figyelmét. Egészséget és a Jó Atya áldását kívánom minden egyes test-vérre! Mielőbbi viszontlátásig egy igever-set említek.

„De mi nem a meghátrálás emberei va-gyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk.” Zsid. 10:39.

Üdvözlettel: Dani Tibor

Száz évesen is szolgálatban!

Elárulná a hosszú élet nem titkát, hanem értelmét? – kérdezi a riporter

Magam is csodálkozom, hogy még itt vagyok. A szolgálattal talán példát adhatok más öregeknek. De fő üzenetem számukra a Szentírásból való: „Higgy az Úr Jézusban és üdvözülsz mind te, mind a te házádnépe.”

Sokat ér az ilyen ember élete, mert nem csak magának él. **Dr. Dobos Károly** református lelkipásztor a magyarországi lepramisszió vezetője. Hogy ez mennyire így van, ennek 2002. december 8-án lehettünk tanúi a Budapest Fasori Református templomban tartott születésnap ientiszteleten. Az ország jónéhány gyülekezetéből összesereglettek azok, akik szerették, tisztelték és szolgálatait által hitben gyarapodtak.

Az ünnepi ientiszteleten Károly bácsi egyik unokája vezette az igehirdetést, másik unokája végezte. Megható színfolt volt, amikor a nagy család apraja-nagyja a 100. zoltár eléneklésével köszöntötte a 100 éves apát, nagyapát, dédapát. Igen „örökké való az Ő kegyelme és nemzedékről-nemzedékre való az Ő hűsége. (100. Zsolt.)

Így ünnepelt a nagy gyülekezet és hálát adott az Úrnak, hogy ilyen gazdag étellel ajándékozta meg őt. Családdal, gyülekeze-

tekkel és azzal a misszióval, ami Magyarországon őt érintette meg, hogy lépjen, segítsen és toborozzon a lepra missziót segítők táborába.

30 évvel ezelőtt kezdte meg áldásos és hatásos tevékenységét, ami már kiszélesedett és a keresztény világ előtt is elismertté vált. Ez a kis ország jelentős szerepet tölt be a Nemzetközi Keresztény Lepramisszió területén. Ismerik a hazánkban kötött fáslikat, takarókat, kézimunkákat. Ezeket a gyógyuláshoz segítő eszközöket olyan testvérnők készítik, akik indítást éreznek a cselekvésre, a beteg emberek megsegítésére.

A lepramisszió központjában (1151 Budapest, Alagi u. dolgozó ökumenikus csoport hétről hétre örömmel végzi a beérkező fáslik, takarók, lepedők és kézimunkák csomagolását és postázását.

A mi gyülekezetünkben is szorgalommal és odaadással végzi egy kis csoport ez a szolgálatot. A testvérnők felelősséget éreznek az iránt, hogy adottságukhoz mértent részt vállaljanak e nemes és könyörületes misszióban.

Mint minden évben, úgy most és 2003. január utolsó vasárnapján a Budavári Evangélikus Templomban volt a lepra misszió világnapjának ünnepi ientisztelete. Igét hirdetett Dr. Almási Mihály, gyülekezetünk lelkipásztora.

Isten áldását kérjük Dobos Károly nagytiszteletű úr életére és a misszió munkájára.

Selmecki Zoltánné

Az én imám

Én jó Uram, égi Atyám
Hozzád szálljon az én imám,
Ki alkottál szent nevedért.
Hő fohászom, szent reményem,
Benned hiszek, míg csak élek.
Legyen utam kemény, sötét
Menni vágyom a menny felé,
Hol Téged utam végén
Színről színre megláthatlak.

Én jó Uram, égi Atyám,
Hozzád szálljon minden imám.
Ki felelsz rá hűségesen,
Nem hagy szótlán kérésemben.
Áldott legyen Szent Neved,
Mert szeretsz, mert vezetsz,
Szeress, vezess, ez kérésem,
Töltsd be szívem szent reménnyel.
Tied vagyok, érzem, tudom,
És ez boldogít engem nagyon.

Zsótér Ferencné

„Női kör gyermek”

**Sorong Sokha, Született: 1995.03.18
Kambodzsa, Bakou**

Veszélyes jószívűség

Egy bennszülött prédikátor azt mondta egyszer a beszédében, hogy gyülekezetének nagyon sok tagja fog elveszni azért, mert rendkívül jószívűek. Amikor észrevette, hogy a hallgatók nagy része álmélkodva és megütközve tekint rá, így szólt: „Sokan a jelenlévők közül azt hiszik, hogy tévedtem, mert éppen az ellenkezőjét kellett volna mondanom, vagyis azt, hogy azért fogtok elveszni, mert nem vagytok jószívűek. A helyzet azonban nem így áll. Pontosan úgy értettem, ahogy mondtam. Igen jószívűek vagytok a prédikációkkal szemben. Figyelmesen végighallgatjátok azt, de nem saját magatokért, hanem másokra való tekintettel.”

Igen sokan hallgatják az Igét, de az értelmét átadják a mellettük vagy a mögöttük ülőknek. Úgy gondolják, hogy éppen arra a szomszédjukra vonatkozik, aki a másik padban ül: „Ez most jól megkapta a magáét, és megérthette, mert éppen neki szólt, amit az igehirdető mondott.”

Az Igét mindenkinek saját magára kell vonatkoztatnia, és úgy fogadnia, hogy az éppen neki szól, reá illik, és őneki kellene értenie belőle. **E nélkül Isten üzenete nem jelent áldást számára.**

(D. L. Moody)
(Vetés és Aratás)

**Balzsam a Te Igéd Atyám!
Olvasásában van gyönyöröm.
Csak kérlek, hallgasd meg imám,
S akkor megvan minden örömöm.
Átkozott, mi nem akaratom szerinti.
Nyájadat mindig tereli
A te kezéd, és
Türelmemre inti.**

Kalamár László